

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 11. De Liberalitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

Postulatio amicitiae: Domine Iesu
Christe, qui nos vt ex inimicis ami-
cos faceres, & æterno Patri tuo recõ-
ciliares, è coelis ad terram descendi-
sti, & non semel ad mutuum amorẽ
& beneuolentiam adhortatus es; in-
fere pectoribus nostris spirituales
amicitiam; charitatis filiam, & iusti-
tiæ comitem fidelissimam; vt qui no-
stram tibi deuouimus, affabiliter &
amicè inter nos conuiuentes, spi-
ritu & virtute proficiamus. A-
men.

De liberalitate. §. XI.

Liberalitas est virtus, qua homo im-
moderatum amorem pecuniarum
& aliorum bonorum suorum moderatur,
eaq; alacriter in propriam ac proximorum
utilitatem, atque in his que honoris Dei
sunt, alijs elargitur. Alio nomine hæc
virtus dicitur largitas, quoniam
non ad præcisam necessitatem &
miseriam subleuandam, sed ad utili-
tatem ingerendam, res tempora-
les largius, & affluentius infumun-
tur.

Incitamenta ad liberalitatē sunt:
 I. Ipse Deus, cuius nos imagines sumus, & virtutes ac perfectiones imitari cupimus. Ipse enim est, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: *Quique*, vt inquit Albertus, *tā* *continuē dat omnibus sua dona temporalia & spiritualia, etiam non petētibus, & super omnia, carnē & sanguinē dilectissimi Filij sui.* Nec sufficit ei, dona sua dare simpliciter, nisi etiam seipsum immensū det in singulis donis. Commēdat largitatem suā, quòd nulli negat dona sua, quantumcunq; sibi aduersetur, immò pluries in nocte, & in die dona sua elargitur cui libet, quanquam à quoquam offendatur. Approbat in hoc largitatē suā, quòd quando cunq; inuenit opportunitatem aliquam in recipiente, statim ab effluxione spiritualiū donorum nequaquam se potest continere, licet ex sapientia diuina prænoscatur, quòd recipiens illa dona, in proximo debet amittere, vel ea cōtinuò deturpare, vel ipsum per eadem impugnare.

*Albert in
 par ani-
 mae c. 17.*

II. Nos dispensatores bonorum sumus, non domini: bona, quæ distribuimus, non nostra sunt, sed aliena. Iustum est autem, si dispensator, largiter iuxta voluntatem Domini bona dispenset, & facilè, si bona aliena, de quorum dispensatione præmium accepturus est, non auarè, non strictè, sed affluèter in proximos eroget. Eoque, & diuitibus, *V&*, inquit Basilius, *quia cum præualeant subleuare inopiã pauperum, indultarum sibi opum potentia non sint vsi, ad quod acceperunt eas.*

*Basil. ad
c. 1. Isa.*

III. Diuitiæ & bona temporalia sunt talenta, nobis à Domino commendata, quæ ad salutem & laudem abundanter distribuimus, ad damnationem verò & vituperium auarè retinemus. De quo Gregorius sic ait: *Greg. hom. 9. in Euã.* *Nullus namque est, qui veraciter dicat: Talentum minimè accepi, non est vnde rationes ponere cogar. Talenti enim nomine cuiuslibet pauperi etiam hoc ipsum reputabitur, quod vel minimum accepit. Alius namque accepit intelligentiam predicationis, ministerium debet*

ex talento. Alius terrenam substantiam accepit, erogationē talenti debet ex rebus. Alius nec interiorū intelligentiam, nec rerū affluentiam accepit, sed tamē didicit artem, qua pascitur; ipsa ars ei in talenti acceptionē reputatur. Alius nihil horum assequutus est, sed tamen fortasse familiaritatis locū apud diuitem meruit, talentū profectō familiaritatis accepit. Si ergo nihil ei pro indigentibus loquitur, pro talenti retentione damnatur. Habens ergo intellectū, curet omnino, ne taceat. Habens rerū affluentiam, vigilet, ne à misericordie largitate torpescat. Habēs artem, qua regitur, magno opere studeat, vt vsum atque vtilitatem illius cum proximo partiatur. Habens loquendi locum apud diuitem, damnationem pro retento talento timeat, si cū valet, nō apud eū pro pauperibus intercedit. Talentū quippe ab vnoquoque nostrū venturus iudex exigit, quantum dedit.

Actiones liberalitatis sunt: I. Pecunias & alia bona temporalia, in propriam necessitatem, in proximorum vtilitatem, & in Dei honorem libenter infundere.

H. Quæ

II. Quæ nobis pro Christo pauperibus ad vsum concessa sunt, sine tædio alijs commodare, & libris ac alijs similibus fratrum utilitatibus inferuire.

III. Bona altiora, nempe doctrinã, consilium, & exemplum, dispertire, & talentis, quæ nobis concessa sunt, alijs prodesse.

IV. Aures audiendis confessionibus, os prædicandæ Euangelicæ doctrinæ, manus infirmiorum adiutorio, & reliquas vires proximorum utilitatibus applicare.

V. Inuitis, absentibus, & ignorantibus subsidia bonorum temporalium dare, vt fecit sanctus Nicolaus Episcopus, dotans filias nobilis & inopis: & adiumenta orationum elargiri.

VI. Temporis spatia bono proximorum offerre, & à nostris commodis vanisque occupationibus præripere.

VII. Diem illum in quo aut actione aut oratione non fuimus utiles proximis & Ecclesiæ Dei malè insumptum reputare, ac de nostra ignavia tristitiam accipere.

VIII. Nec

VIII. Nec ita temporalia dare, vt prodigè & insipienter infumantur: nec ita talentis spiritualibus prodesse, vt mentis nostræ virtutes ac profectus attenuentur.

Postulatio liberalitatis: Domine Iesu Christe, qui es potentissimus Rex, summè magnificus & liberalis indando, nam cum vno gemitu aut vna gutta sanguinis nos redimere potuisses, innumerabilibus tamè gemitibus & lacrymis nos redemisti, & infinitis meritis ac totius sanguinis tui effusione à peccato liberaisti: doce nos, quæsumus, in tuo obsequio largos esse, & erga fratres nostros liberales, vt in hac vita largitatis tuæ donis cumulemur, & in futura largâ eximiæ gloriæ benedictionem accipiamus. Amen.

De virtute Fortitudinis.

CAPVT VIII.

VIRTUS Fortitudinis appetitum irascibile moderatur, sicut prudent-